

Energimarknadsrapport olja, gas, kol

Läget på olje-, gas- och kolmarknaderna

Vecka 36, 2015

Elin Akinci
Alexander Meijer
Samuel Ciszuk
Analysavdelningen

Kontakt: energimarknadsrapport-oljagaskol@energimyndigheten.se

Sammanfattning

Den globala råoljemarknaden fortsätter att präglas av en obalans mellan utbud och efterfrågan. Även om efterfrågan på råolja globalt sett styrs av en högre än förväntad tillväxt så kvarstår det faktum att den globala råoljemarknaden domineras av ett starkt överutbud. Det är framför allt förväntningarna bland marknadsaktörerna på kort sikt som driver samtliga referenspriser, vilket har fått marknaden att utvecklas till att bli mer volatil än vad som varit fallet under ett flertal år. Marknadsaktörernas förväntningar fick priserna att återhämta sig under en kortare period innan sommaren, men när de rena marknadsfundamenten hann ikapp så sjönk sedan priserna under sommaren och har handlats för runt 50 dollar per fat.

De europeiska gaspriserna fortsätter att vara relativt låga. Priserna på framför allt den nordvästra europeiska marknaden gick dock upp en aning under början av september, till följd av kallare väder och vissa kortvariga produktionsstörningar i Norge. Enligt GSE så har de europeiska hubbarna den senaste veckan nettoinjicerat 1,9 miljarder kubikmeter gas i lager, vilket är en minskning på 0,5 miljarder kubikmeter från föregående vecka, men fortfarande en ökning från samma period förra året med 0,14 miljarder kubikmeter. Den totala lagernivån i Europa är 12,1 miljarder kubikmeter lägre (motsvarande 15 procent) än under samma period förra året.

Två nyheter har fått extra mycket uppmärksamhet på naturgasmarknaden under sommaren. Den första nyheten är en uppdatering kring läget med den fortgående kontraktsdispyten mellan Ukraina och Ryssland, som inte lyckats nå en lösning under sommaren. Den andra nyheten är att det italienska gasföretaget ENI under slutet på sommaren rapporterade om ett enormt gasfynd utanför den egyptiska kusten i Medelhavet. Detta fynd kan komma att helt förändra Egyptens inhemska gasmarknad, men i förlängningen även komma att påverka den globala LNG-marknaden.

Den europeiska prispreferensen för kol, API2, inledde sommaren med en stigande pristrend under juni. Efter att ha passerat 60 dollar per ton (front month) i början av juli så föll dock priset under resten av månaden och under augusti. Som lägst stängde front month API2 på 53,9 dollar per ton, den 24 augusti. Mot slutet av augusti vände dock priset för det europeiska kolet efter att ha följt med oljans plötsliga prisökning och den generella återhämtningen (om än liten) för råvaror efter att den kinesiska finansörns stillats något till följd av ekonomiska stimulanser. Även det europeiska kolpriset fick då ett lyft, även om den kortsiktiga efterfrågesituationen ser tämligen oförändrad ut.

Utsläppsrätterna inom ETS har under sommaren haft en överlag stigande pristrend där decemberkontraktet som högst stängde på 8,37 euro per ton den 20 augusti, vilket var den högsta nivån sedan november 2012, varpå priserna föll tillbaka något.

Månadens fokus tittar närmare på förhandlingarna om att lyfta sanktionerna mot Iran och vad detta kan innebära för oljemarknaden.

Innehåll

Oljemarknader	3
Naturgasmarknader	5
Kolmarknader	9
Utsläppsrätter	11
Fokus: Nytt avtal ger hopp om lyfta sanktioner, men bäddar för fortsatt överutbud på oljemarknaden	13

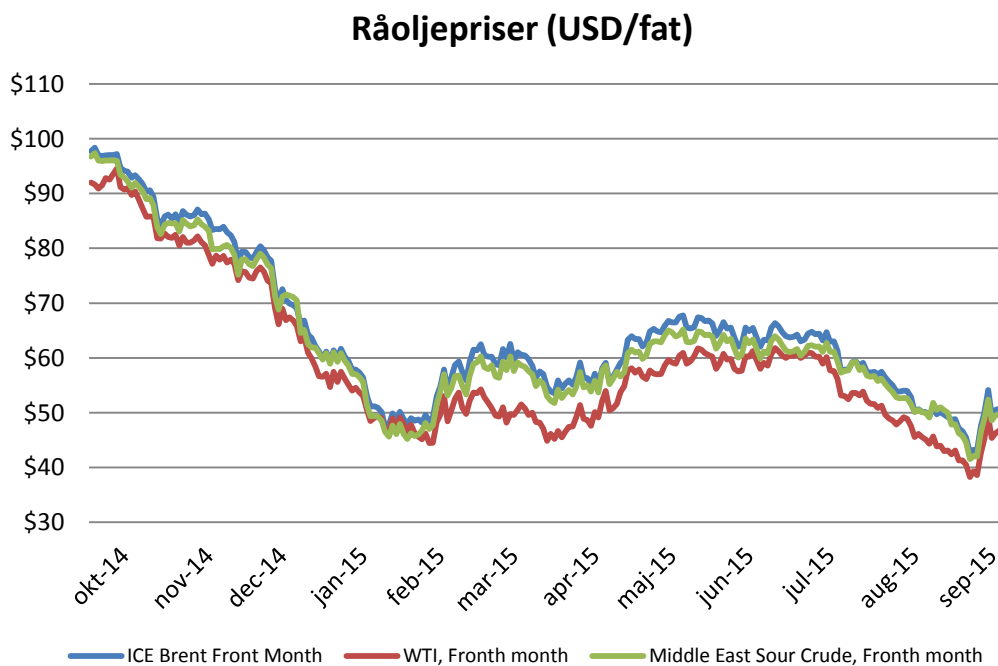
Oljemarknader

Den globala råoljemarknaden är för närvarande väldigt volatil och samtliga referenspriser reagerar snabbt på olika nyheter, där förväntningarna bland olika marknadsaktörer driver priserna antingen upp eller ned.

Faktorer som fått priserna att reagera genom att gå upp var främst måndagens nyhet om att OPEC övervägde att justera sin produktion i syfte att minska det rådande överutbudet. Nyheten fick Nordsjöoljan Brent att öka med 8,2 procent till 54,15 dollar per fat och det amerikanska referenspriset WTI ökade med 8,8 procent till 49,20 dollar per fat. Samtliga priser sjönk sedan kraftigt under tisdagen och onsdagens handel, efter att nyheten visade sig vara ogrundad. Prissvängningarna var de kraftigaste som marknaden upplevt sedan 1990 då Iran-Irak-kriget skapade stor turbulens på den globala oljemarknaden.

Priserna fick ytterligare stöd ytterligare mot slutet av veckan, om än inte en lika kraftigt prisuppgång, till följd av Europeiska centralbankens ordförande Mario Draghi meddelade att han kommer att använda alla tillgängliga medel för att skapa en ekonomisk återhämtning i eurozonen.

Faktorer som fått priserna att sjunka under veckan har varit ytterligare negativa nyheter om Kinas ekonomiska tillväxt, rapporter om höga amerikanska lagervolymer (vilka steg med 7,6 miljoner fat till 457 miljoner fat, i kontrast till förväntningarna som var att de skulle stiga med 1 miljon fat) och ökad oro kring att den globala ekonomiska tillväxten kommer visa sig vara svagare än förväntad.

Källa: Montel

I höstens första marknadsrapport så sammanfattas läget på oljemarknaden mer djupgående, med ett särskilt fokus på utvecklingarna som skett i förhandlingarna mellan Iran, EU och den s.k. 5+1 gruppen som hittas sist i rapporten.

Den globala råoljemarknaden har fortsatt att präglas av en obalans mellan utbud och efterfrågan. Även om efterfrågan på råolja globalt sett styrs av en högre än förväntad tillväxt så kvarstår det faktum att den globala råoljemarknaden domineras av ett starkt överutbud. Det är framför allt förväntningarna bland marknadsaktörerna på kort sikt som driver samtliga referenspriser, vilket har fått marknaden att utvecklas till att bli mer volatil än vad som varit fallet under ett flertal år. Marknadsaktörernas förväntningar fick priserna att återhämta sig under en kortare period innan sommaren, men när de rena marknadsfundamenten hann ikapp så sjönk sedan priserna under sommaren och har handlats för runt 50 dollar per fat. Ett nytt fenomen i själva prisstrukturen för den globala oljehandeln är att det rådande överbudet även har satt press på terminpriserna i den främre änden av priskurvan, vilket har lett till att marknaden skiftat till contango. Som resultat av detta har lagervolymer runt om i världen ökat drastiskt, där det sedan början av 2014 har det skett en konstant lagerbyggnad varje månad runt om i världen. De europeiska lagren har nått rekordhöga nivåer och lagren fylls snabbt även i USA för tillfället, som är den enda marknad som har lagerkapacitet kvar att fylla.

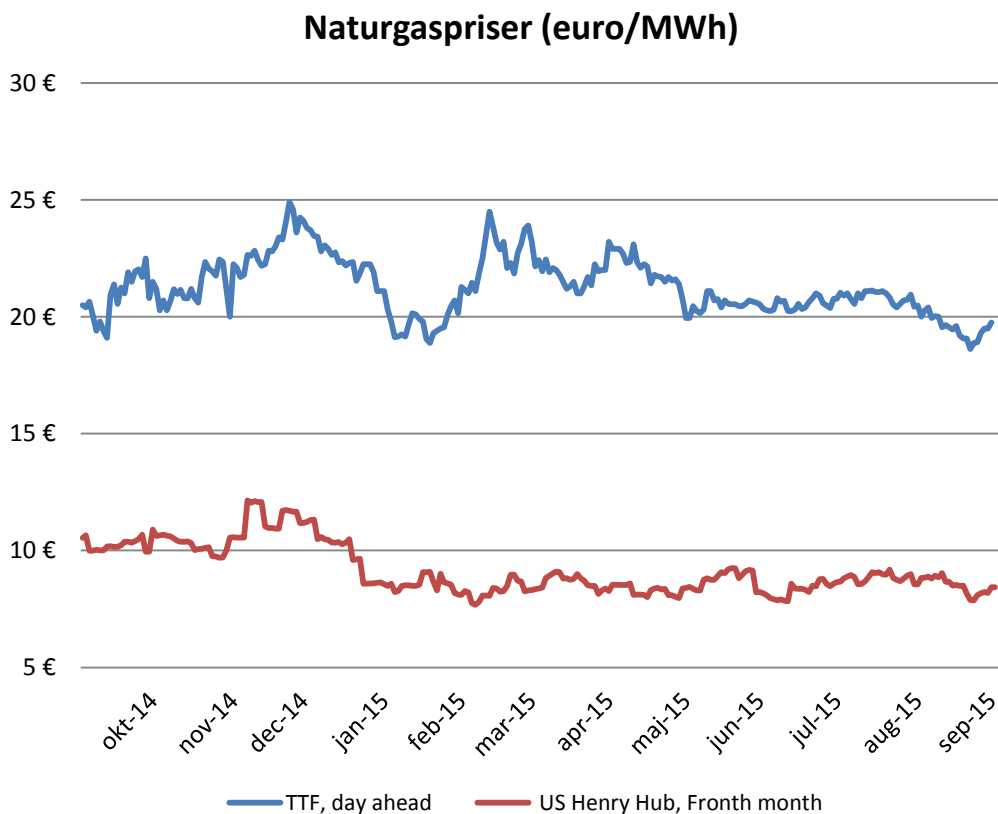
Trots att priserna har sjunkit drastiskt så har det inte i någon större utsträckning påverkat den globala utbudssituationen. Den produktionsminskning som många marknadsaktörer har väntat på verkar dröja ytterligare. Den samlade produktionen inom OPEC är för närvarande rekordhög och Saudiarabien producerar mer än tidigare och har nu en produktion på 10,5 miljoner fat per dag och fortsätter att hålla rekordhög export. Den nordamerikanska produktionen har reagerat på de sjunkande råoljepriserna genom att antalet aktiva riggar har minskat drastiskt, samt att nedskärningar av ”capex” har präglat skifferproducenter. Den totala produktionstillväxten från skifferoljan fortsätter dock att peka uppåt. Även bland oljeproducenterna utanför OPEC och Nordamerika så kvarstår produktionen på samma nivå som innan prisfallet för över ett år sedan. Detta kan enklast förklaras med långsiktiga investeringar som gjordes innan oljepriset gick ned kraftigt. Detta pekar på att produktionsminskningen bland dessa producenter först kommer att ske när investeringarna går ut de närmaste par åren.

Att den globala efterfrågan på råolja varit starkare än vad många förväntade sig, vilket till stor del har berott på de sjunkande råoljepriserna som har givit stöd åt efterfrågan. När det kommer till produktmarknaderna så är det överraskande nog efterfrågan på bensin som gått upp kraftigt, samtidigt som efterfrågan på diesel inte alls varit lika stark som förväntat. Till följd av de låga råoljepriserna så har de europeiska raffinaderiernas marginaler varit betydligt starkare än vad någon kunnat förvänta sig innan råoljepriserna sjönk. Inför hösten så kommer det bli intressant att följa hur den kinesiska ekonomin kommer att utvecklas och vilken effekt detta kommer att få på de globala råoljepriserna. Andra saker värda att hålla ett öga på är hur den nordamerikanska produktionstillväxten kommer att utvecklas under rådande prisnivåer, vilken produktionspolicy OPEC kommer att bestämma sig för under deras ministermöte den 4 december samt hur förhandlingarna mellan Iran, EU och den 5+1 gruppen kommer att utvecklas och hur detta kan komma att påverka den framtida utbudsbilden

Naturgasmarknader

De europeiska gaspriserna fortsätter att vara relativt låga. Priserna på framför allt den nordvästra europeiska marknaden gick dock upp en aning under början av september, till följd av kallare väder och vissa kortvariga produktionsstörningar i Norge.

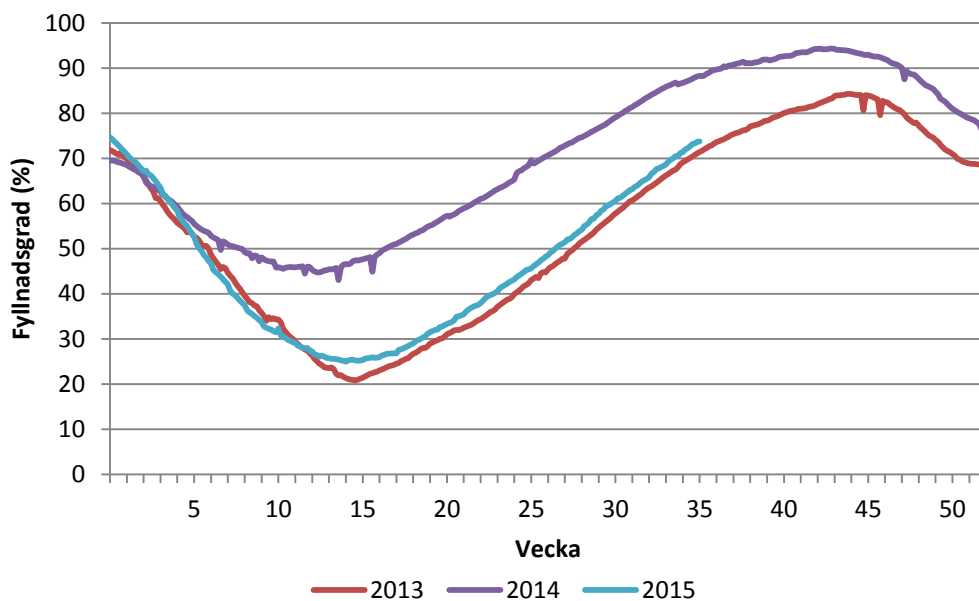
Det har varit mycket prat bland marknadsaktörer den senaste veckan kring att Gazprom auktionerar ut 3,2 miljarder kubikmeter gas inför vintersäsongen under vecka 37, vilket har lockat till sig 39 olika anbudsgivare. Gazprom hoppas på att de genom denna auktion ska kunna få mer betalt för sin gas under vintern än det pris som de för närvarande får för sina långtidskontrakt. Den brittiska hubben NBP:s vinterkontrakt handlas för 44,55 pence per therm och de flesta handlare som deltar i auktionen förväntar sig att få en viss rabatt på detta pris. Auktionen pågår under fyra dagar.

Källa: Montel

En annan intressant marknadsutveckling är att Gazprom tillsammans med fem europeiska partners (Eon, Engie, BASF, OMV och Shell) undertecknat ett aktieägaravtal för att bygga den andra havsbaserade Nordstream-ledningen, vilken förväntas få en kapacitet på 55 miljarder kubikmeter. Avtalet innebär dock inte att det finns ett investeringsbeslut på plats.

Fyllnadsgrad i europeiska gaslager

Källa: GSE minus strategiska lagervolymer

Enligt GSE så har de europeiska hubbarna den senaste veckan nettoinjicerat 1,9 miljarder kubikmeter gas i lager, vilket är en minskning på 0,5 miljarder kubikmeter från föregående vecka, men fortfarande en ökning från samma period förra året med 0,14 miljarder kubikmeter. Den totala lagernivån i Europa är 12,1 miljarder kubikmeter lägre (motsvarande 15 procent) än under samma period förra året. Ukraina injicerade under veckan 0,32 miljarder kubikmeter gas till lager och har nu en lagervolym på runt 14,7 miljarder kubikmeter gas, vilket är 1,21 miljarder kubikmeter lägre än för samma period förra året.

I höstens första marknadsrapport så rapporteras det om två nyheter som fått extra mycket uppmärksamhet på gasmarknaden under sommaren. Den första nyheten är en uppdatering kring läget med den fortgående kontraktsspyten mellan Ukraina och Ryssland, som inte lyckats nå en lösning under sommaren. Den andra nyheten är att det italienska gasföretaget ENI under slutet på sommaren rapporterade om ett enormt gasfynd utanför den egyptiska kusten i Medelhavet. Detta fynd kan komma att helt förändra Egyptens inhemska gasmarknad, men i förlängningen även komma att påverka den globala LNG-marknaden.

Kontraktsspyten mellan Ukraina och Ryssland har inte nått en lösning under sommaren och utgör därmed fortfarande en viss risk inför kommande vinter. När interimsavtalet för det andra kvartalet gick ut den första juli så lyckades parterna inte komma överens om ett nytt leveransavtal för det tredje kvartalet. Under leveransavtalet som gällde för årets andra kvartal så levererade Ryssland gas till Ukraina till ett pris av 247 dollar per tusen kubikmeter. Under förhandlingarna om ett nytt leveransavtal för det tredje kvartalet så erbjöd Ryssland samma pris, vilket Ukraina avböjde och meddelade istället att de inte kommer att handla gas från Ryssland under det tredje kvartalet. Ryssland reagerade då med att meddela att om Ukraina i framtiden kommer att vilja handla gas från Ryssland så kommer de kräva förbetalning för sina leveranser. Nästa samtalsrunda mellan Ryssland, EU och Ukraina, som kommer att handla om det kommande vinteravtalet, planeras att hållas under september. Detta innebär att Ukraina under det tredje kvartalet kommer att vara tvungna att förlita sig på gasleveranser från EU via Slovakien. Efterfrågan på gas i Ukraina förväntas inte vara speciellt hög under det tredje kvartalet, men landet skulle behöva fylla på sina gaslager inför kommande vinter för att kunna möta den ökade efterfrågan under vinterhalvåret.

Det är framför allt två frågor som är viktiga för Ukrainas försörjningssituation inför kommande vinter:

1. Hur mycket gas kommer Ukraina att behöva ha i lager för att kunna möta efterfrågan under vintern?
2. Kommer Ukraina lyckas att fylla sina gaslager tillräckligt mycket för att möta efterfrågan under vintern utan leveranser från Ryssland under detta kvartal?

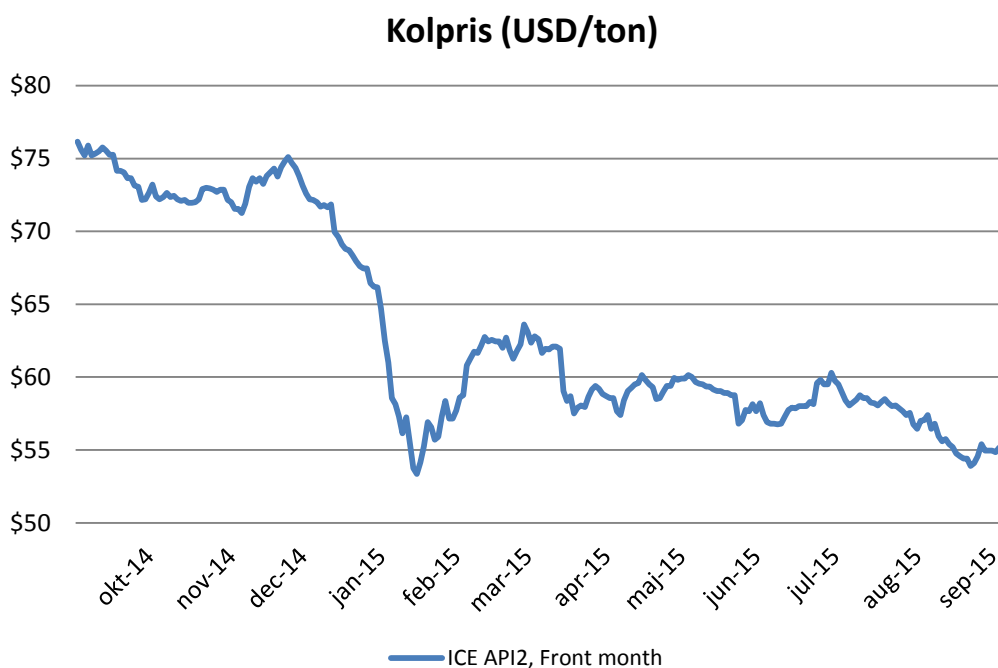
När det kommer till den första frågan så lyckades Ukraina klara försörjningen under förra vintern med 7 miljarder kubikmeter gas kvar i lager när vintersäsongen var slut. Detta skedde främst genom att efterfrågan i landet minskade med 8,5 miljarder kubikmeter (motsvarande 25 procent), trots att det var en aningen kallare vinter än de genomsnittliga säsongstemperaturerna i Ukraina. Den reducerade efterfrågan var en följd av en kombination av färre kunder (från framför allt Krimhalvön och Donetsbäckenet), en åtstramad ekonomi samt vissa specifika politiska åtgärder för att sänka efterfrågan. Om den kommande vintern kommer att visa sig bli kallare så kommer det bli svårt för landet att begränsa efterfrågan på samma framgångsrika sätt som de lyckades med under förra vintern och då kommer efterfrågan på gas i lager med största sannolikhet vara betydligt högre.

När det kommer till den andra frågan så rapporterade Ukraina i början av juli att de hade strax under 12 miljarder kubikmeter gas i lager, vilket är runt 2,3 miljarder kubikmeter mindre än under samma period 2014. Under det tredje kvartalet av 2014 så injicerades runt 2,4 miljarder kubikmeter gas i de ukrainska lagren. Ukraina använde sig dock endast av reverserade flöden från EU under en månad under förra årets tredje kvartal, vilket innebär att det finns större möjligheter för dem att fylla lager detta kvartal baserat på större volymer av reverserade flöden från EU.

Italienska ENI uppgav i ett pressmedelände den 30 augusti att de gjort ett enormt gasfynd utanför Egyptens kust i Medelhavet. Gasfyndet befinner sig i ett av Egyptens redan så kallade mogna havsbaserade fält och de nya gasfyndigheterna uppskattas uppgå till 840 miljarder kubikmeter. Detta är goda nyheter för Egypten som har gått från att tidigare varit en exportör av LNG till att idag importera stora volymer LNG, till följd av att den inhemska produktionen inte lyckas möta den växande inhemska efterfrågan. Nyheten fick dock många på marknaden att spekulera kring vad detta kan komma att innebära för den globala LNG-marknaden, då många förväntar sig att vissa av dessa volymer även kommer att gå till export. Samtidigt väntas Egyptens importbehov av LNG försvinna, vilket även det kommer bidra till ett utökat globalt LNG-utbud. Egypten förväntas till exempel under 2016 att importera 9–11 miljarder kubikmeter LNG. Storleken på en eventuell framtida LNG-export från Egypten beror i mångt och mycket på hur den inhemska efterfrågetillväxten kommer att utvecklas de kommande åren. Det nya fältet på 840 miljarder kubikmeter angränsar till andra fält som ENI idag redan utvinnet gas från, vilket kommer att kunna pressa ned deras produktionskostnader eftersom produktionen från det nya fältet kommer att kunna dra nytta av existerande infrastruktur. ENI har meddelat att de tror att produktionen kan starta relativt snart, det vill säga om några år. Eftersom den egyptiska regeringen har genomfört stora prisreformer i landet och gjort de inhemska gaspriserna mer konkurrenskraftiga och detta nya fält förväntas ha en relativt låg produktionskostnad, så är många marknadsaktörer optimistiska kring att ENI kommer att kunna producera från detta fält enligt planerat.

Kolmarknader

Den europeiska prispreferensen för kol, API2, inledde sommaren med en stigande pristrend under juni. Efter att ha passerat 60 dollar per ton (front month) i början av juli så föll dock priset under resten av månaden och under augusti. Som lägst stängde front month API2 på 53,9 dollar per ton, den 24 augusti. De fallande priserna följde den trend som drabbade de flesta råvaror efter ekonomiska orosmoln från Kinas finansmarknad vilket ledde till stora avsäljningar av råvarutillgångar. Utöver oron på finansmarknaden så har den faktiska importefterfrågan varit låg, inte bara från Kina utan även Indien och Europa. Kinas kolimport under juli var åtta procent lägre än samma månad förra året och Indiens lagernivåer hos kolkraftverken uppges i slutet av augusti ha legat på de högsta nivåerna på flera år. I Europa rapporteras Storbritanniens kolimport under juni varit den månad med lägst nivå sedan augusti 1999 och för årets första halvår minskade importen med 29 procent mot samma period föregående år. Landet fördubblade från och med april prisgolvet för koldioxidutsläpp, vilket har lett till att kolkraftens andel av Storbritanniens elmix minskat från 36 procent i mars till 20 procent i juli, enligt uppgifter från brittiska Neta (New Electricity Trading Arrangements). Flera stora kolkraftverk har fått stängas ner eller konverterats till andra bränslen för att klara lönsamheten och nyligen kom uppgifter om en förväntad nedläggning av det 2000 MW stora kolkraftverket i Eggborough.

Källa: Montel

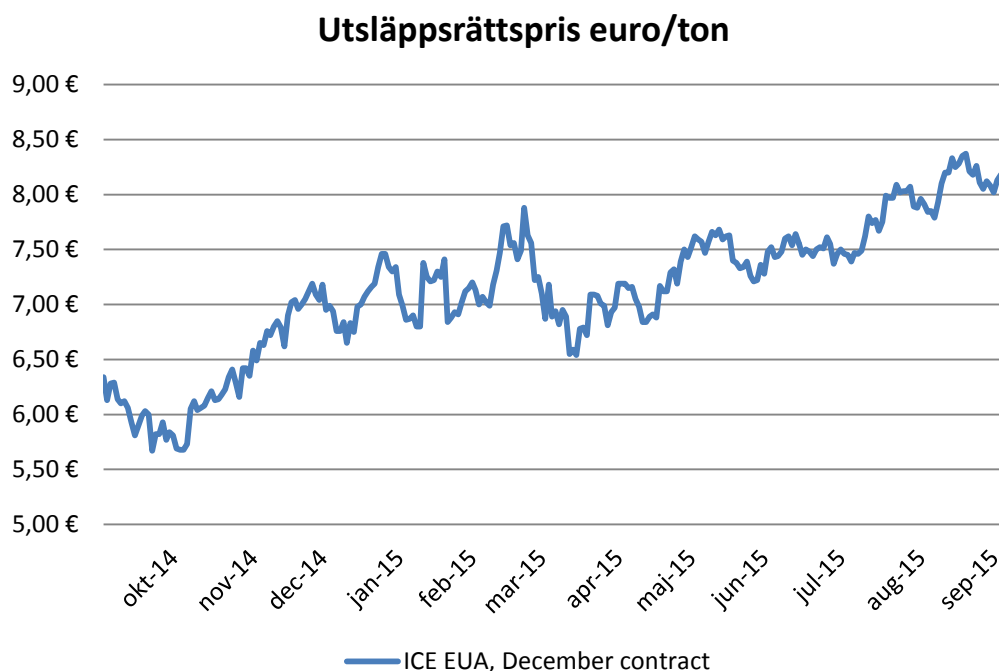
Samtidigt som efterfrågan på kol i Europa har varit mild så har det rapporterats starka kolproduktionssiffror från Ryssland och Colombia, vilket ökar på utbudssidan i Europa. Colombias kolexport under årets första halva ökade med 16 procent jämfört med förra året, trots att landets största kolproducent Cerrejón under sommaren har tvingats stänga ner en del av produktionen på grund av

problem med dammbildning orsakad av torka. Förbudet mot nattliga tågtransporter av kol för landets största transportör av kol, Fenco, kvarstår och kan komma att förlängas enligt uppgifter från Montel. Att exporten ändå har ökat trots dessa störningar beror till stor del på att landets näst största kolexportör Drummond byggde ut sin exportkapacitet i november till dubbel kapacitet.

Mot slutet av augusti vände dock prisfallet för det europeiska kolet efter att ha följt med oljans plötsliga prisökning och den generella återhämtningen (om än liten) för råvaror efter att den kinesiska finansörns stillats något till följd av ekonomiska stimulanser. Även det europeiska kolpriset fick då ett lyft, även om den kortsiktiga efterfrågesituationen ser tämligen oförändrad ut.

Utsläppsrätter

Utsläppsrätterna inom ETS har under sommaren haft en överlag stigande pristrend där decemberkontraktet som högst stängde på 8,37 euro per ton den 20 augusti, vilket var den högsta nivån sedan november 2012. En av anledningarna till pristoppen under slutet av augusti var att volymen utsläppsrätter som auktionerades ut var hälften så stor som under juli och många handlare väntade därför med att sälja av i tron på stigande prisnivåer på en ”tight” marknad, även om fundamentala faktorer som marginalen mellan elpris och kolkraftsproduktionskostnad kanske inte gav ett stöd som fullt ut motiverade prisnivån. Mot slutet av augusti föll priset sedan tillbaka något, när de större auktionsvolymerna för september närmade sig.

Källa: Montel

Något som drivit priset för utsläppsrätter under året är de politiska turerna om att reformera marknaden för att få upp priset till en nivå som i större utsträckning gynnar utsläppsminskande åtgärder. Under sommaren har lagförslaget om att införa en marknadsstabilitetsreserv från och med januari 2019 antagits av Europaparlamentet, vilket skedde den 8 juli. Antagandet var dock väntat så prispåverkan från beslutet blev marginell. Det avslutande steget i lagstiftningsprocessen är nu att en formell omröstning i Europeiska rådet, vilket väntas ske någon gång under september. Marknadsstabilitetsreserven syftar till att hantera det överskott av utsläppsrätter som lett till låga priser de senaste åren och ska fungera genom att en volym motsvarande 12 procent av de utsläppsrätter som inte säljs vid de schemalagda auktionerna under varje år placeras i reserven, förutsatt att överskottet överstiger 833 miljoner utsläppsrätter. Om överskottet

sjunker under 400 miljoner utsläppsrätter kommer utsläppsrätter istället gradvis att flyttas ut från reserven till marknaden.

EU-kommissionen har under sommaren även föreslagit ytterligare marknadsreformer, där 250 miljoner utsläppsrätter som inte allokerats och istället hamnat i ovan nämnda marknadsstabilitetsreserv ska flyttas till en annan reserv och kunna användas för att hjälpa nya aktörer på utsläppsrättsmarknaden. Den föreslagna reserven för nya aktörer föreslås även fyllas på med 150 miljoner av de utsläppsrätter som undanhålls marknaden under nuvarande handelsperiod (men inte klassas som icke-allokerade). Förslaget innefattar även att ytterligare 50 miljoner utsläppsrätter från marknadsstabilitetsreserven ska användas till en separat innovationsfond som ska användas för att gynna ny teknik utsläppsminskande teknik.

Handelsvolymerna för utsläppsrätter inom ETS uppges ha varit 31 procent lägre under årets första halvår jämfört med samma period förra året, enligt officiella uppgifter från tyska utsläppshandelsmyndigheten DEHSt. Den minskade handelsvolymen tros bero både på de politiska turerna om hur marknadsförutsättningar ska förändras tillsammans med att ett antal banker har lämnat utsläppsrättshandeln.

Fokus: Nytt avtal ger hopp om lyfta sanktioner, men bäddar för fortsatt överutbud på oljemarknaden

Efter att i april ha enats om ett ramverk för ett avtal om lyfta iransanktioner i utbyte mot att Iran skalar ner vissa aspekter av sitt kärnteknikprogram och stänga eller bygga om andra aspekter av det nådde Iran och det internationella samfundet i juli en definitiv överenskommelse. Avtalet, kallat JCPOA (Joint Comprehensive Plan of Action), innebär även att Iran underkastar sig en striktare inspektionsregim utförd av FN:s atomenergiorgan IAEA. I utbyte ska internationella sanktioner lyftas i takt med att IAEA bedömer att Iran lever upp till avtalets olika delar. Sanktionerna mot Iran kommer dock inte avskaffas utan snarare tillfälligt upphävas under avtalets 15-åriga löptid, så att de snabbt kan återinföras om Iran skulle bedömas inte leva upp till avtalets krav på transparens.

Avtalet kommer behöva ratificeras av Iran, EU och den så kallade 5+1 gruppen, bestående av de fem permanenta medlemmarna i FN:s säkerhetsråd (USA, Storbritannien, Frankrike, Ryssland och Kina) och Tyskland, vilket i de flesta fall väntas bli okomplicerat. Irans ledare Ayatollah Khamenei har visat sitt stöd för avtalet, vilket torde blidka hårdföra krafter inom det revolutionära etablissemanget.

I USA har avtalet däremot stött på kraftigt motstånd och kommit att bli en del av den politiska låsningen mellan republikaner och demokrater lierade med president Obamas administration. Det ser ändå ut som att avtalet kommer att ratificeras, även om det kanske sker efter en förlorad omröstning i Kongressen och ett efterföljande presidentveto, som kongressen troligtvis inte kommer kunna ogiltigförklara.

Ratificeringen och IAEA:s arbete med att verifiera de första avtalsenliga steg, som Iran uppger redan påbörjats, väntas ta en stor del av hösten i anspråk. Effekten av lyfta sanktioner på Irans oljeexport väntas därför endast synas genom marginellt högre tillförsel innan 2016. Iran hävdar att man sedan ska kunna återta den dryga miljon fat per dag av råoljeexport som sanktionerna hindrat sedan 2012 inom bara sex-sju månader. Detta bedöms dock som osannolikt av en nära nog enig expertkår. Hur mycket Iran tros kunna producera varierar starkt mellan olika prognoser. Få tror på en större ökning än 200 000 – 300 000 fat per dag inom de första tre månaderna från sanktionernas lyftande och de flesta förväntar sig inte mer än ett återtag av 500 000 – 700 000 fat per dag inom 18-24 månader, givet de långvariga problem med dåligt underhåll och snabbt eskalerande produktionskapacitetsfall på mogna oljefält som Irans oljeindustri lidit av i många år.

Marknadsstrategiskt har Iran under de gångna månaderna upplevts skicka ut dubbla signaler. Man vill återta de marknadsandelar man förlorat så fort som möjligt genom att dubbla sin nuvarande export, samtidigt som man högljutt försöker påverka OPEC att dra ned på utvinningstakten av råolja. I ett uttalande från i onsdags (2 september), rapporterat av nyhetsbyrån Platts, sade Irans

oljeminister Bijan Zanganeh att utbudet på råoljemarknaderna behövde begränsas så att oljepriset kom tillbaka upp till 70-80 USD per fat igen. Troligtvis bygger den Iranska strategin på att försöka få OPEC-länderna att närma sig de produktionsnivåer som rådde innan sanktionerna trädde ikraft, vilket i praktiken innebär att Saudiarabien och i någon marginell mån Kuwait och Abu Dhabi, ska dra tillbaka produktionsvolymerna till förmån för Iran, samtidigt som de dessutom axlar den övergripande bördan att skära ytterligare i produktionen för att balansera tillgång och efterfrågan. Utsikterna för detta är närmast obefintliga, så länge som inte ett bredare avtal mellan OPEC och flera stora råoljeexportörer utanför OPEC om att gemensamt skära bort överutbudet, kommer till stånd. Några tecken på att en sådan överenskommelse är nära finns inte även om samtal skulle kunna starta relativt snabbt. Till saken hör att tidiga tecken på att skifferolja i USA börjar falla kan tolkas av Saudiarabien och dess nära allierade som tecken på en lyckad strategi och därmed förorda fortsatt uthållighet gentemot låga priser. Iran å sin sida behöver återta marknadsandelar snabbt och samtidigt öka sina inkomster, vilket betyder att de inte har så mycket tid till förfogande. ”Vissa OPEC-medlemmar har insisterat på att vi med låga priser kan trycka bort (USA:s) skifferolja från marknaden” sade Irans oljeminister Zanganeh till Platts i en uppenbar referens till bland annat Saudiarabien. ”Dock, det har inte varit speciellt effektivt. Ett år bör vara en nog länge för att utvärdera om en policy lyckats eller inte”.